

Torsdagen den 3 Aug
1944

Gustaf Nilsson skjuter allsvenskarnas första mål — längst t. v. Egon Jönsson

Från 1-6 till 4-6

Hässleholms vackra bravad.

MFF fick spela utan Malmström efter paus.

Hässleholms IFK:s sensationella marsch i årets fotbolls-DM fortsatte i går på Malmö idrottsplats. Inte så naturligtvis, att ultimaelvan från Göinge hängde även MFF:s skalp vid sitt bälte — det hade väl dock varit för mycket begärt —, men den bjöd ett förvånansvärt gott motstånd samt en helt utmärkt fotboll och överraskade också med att högst framfusigt vinna andra halvleken med 4—2. Under denna senare period spelade visserligen MFF med blott tio man, sedan Hasse Malmström fått kännning av sin norrländska lärsträckning och klokt nog dragits ur spelet, men i alla fall: för att vara av ett distriktsserielag är detta sannerligen inte småpotatis.

Naturligtvis hade våra blåtröjor ingen anledning att överanstränga sig. De togo det hela tämligen piano och kunde göra det också såtillvida som de bringade fiendemålmannen till kapitulation tre gånger under den första kvarten och därmed, mänskligt att döma, säkrade segern. Försättningen blev därefter, men tack vare hässleholmarnas genomgående goda spel kunde allsvenskarna aldrig slöa till helt, och när dessa efter en 6—1-ledning efter paus slappnade till ett slag var det också färdigt: gästerna gjorde tre mål på sju röda minuter och säkrade sig därmed ett resultat, som måste höra till deras allra bästa hitintills.

Vad man inte riktigt förstår är, att Hässleholm skall behöva hålla till i distriktsserien — där det blev en tredje plats i fjol. Laget spelar ju utmärkt fotboll och föreföll åtminstone i går av god div II-klass. Den trevliga kedjan med Åkerman och Lindskog i spetsen briljerade med snabba och granna markkom-

binationer, som ibland satte det allsvenska försvaret på det hala, och försvaret var inte bara bollkunnigt och energiskt utan också taktiskt väl disponerat — särskilt center- och högerbacken imponerade och ställde om att Gustaf Nilsson och Stellan Nilsson ingalunda fingo forcera som de ville.

Om våra egna kan man av förklarliga skäl fatta sig kort. Den unge Mårtensson på vänsterinnern var en smula för blyg och hade svårt för att »äta» in sig i anfallskvintetten, där Tapper och Gustaf Nilsson var piggast för kvällen. Försvaret var sig likt i första halvleken men blev sämre i andra, vilket man ju kunde vänta. »Gripen» Bengtsson hade ingalunda en så lugn aftonstund som han själv och andra berättat och fick en gång i första halvleken göra en verklig fantomräddning för att hålla buren fri.

Målens historia:

7 min., Tapper, närskott 1—0.

11 min., Egon Jönsson, 2—0 efter försvarsmissförstånd.

14 min., Gustaf Nilsson, 3—0 efter fin stickare bakifrån.

43 min., Tapper 4—0, långskott från liten vinkel.

— — —

9 min., H. Almqvist, 4—1 efter klungspel.

14 min., Tapper 5—1, grann nick på grann Stellan-hörna.

30 min., Gustaf Nilsson, 6—1, klämmigt direktskott.

38 min., Melin, 6—2 på långskott.

40 min., Almqvist, 6—3, närskott.

42 min., Almqvist igen, bra »pärla».

Hr Ove Persson skötte domarskapet och publiken uppgick till 1.600 personer.

H:son.